

17 januari 2024

Uitgave van de Leido Academy, het thema-netwerk voor LevenLang Leren

DOELMATIGHEID AANGETOOND... KLAAR! OF NIET?

accreditatie - analyses – voorstel (creatief... sorry 😊)

1 Inleiding

Een aspect van het goedkeuringsproces bij een nieuwe te bekostigen opleiding dat nog steeds veel discussies oplevert, is het beoordelen door de Commissie Doelmatigheid Hoger Onderwijs (CDHO) van de noodzaak om die opleiding – met bepaalde varianten – in de onderwijsmarkt te zetten, om daarmee de overheid ervan te overtuigen dat er belastinggeld voor wordt uitgetrokken. Daarbij wordt gekeken naar wat er landelijk (en regionaal) allemaal reeds is, bekostigd maar ook privaat, al is er nog steeds geen goed overzicht te raadplegen voor die tweede categorie. In deze nieuwsbrief gaan we in op de zgn. geldigheid en houdbaarheid van de veronderstellingen die hebben geleid tot het mogen starten met een nieuwe opleiding. Maar we analyseren ook een aantal nieuwe ontwikkelingen rond de macro-doelmatigheid en komen aan het eind met voorstellen die in het verlengde daarvan liggen. Misschien lenen die zich wel voor discussies, links en rechts.

2 Onderbouwing toch ook als een 'moment-opname' – voor later

De CDHO vraagt voor een nieuwe opleiding om een onderbouwing door de aanvragende hogeschool op basis van diverse bronnen, extern te vinden en veelal openbaar beschikbaar, en met inzet van interne onderzoeken, dus uitgevoerd op initiatief van de hogeschool zelf. De CDHO gaat daarmee aan de slag, wikt en weegt, en heeft ook zelf allerlei relevante informatie beschikbaar om zo mogelijk de mening van de aanvrager in een ander daglicht te kunnen plaatsen of te corrigeren. Ook wordt bezien wat de validiteit van alle aangedragen zaken is, vooral kijkend naar de actualiteit van de gegevens, maar mede als zodanig geldend voor de wat langere termijn.

Maar het is en blijft een momentopname op basis van wat beschikbaar is aan gegevens binnen het formele kader, leidend tot het oordeel van de CDHO, en daarmee tot het advies aan OCW. Als de hogeschool op een gegeven moment – laten we het 'jaar X' noemen – mag starten en dat ook doet, is de rol van de CDHO uitgespeeld en kan men aldaar niets anders doen dan afwachten of de voorspellingen over de vraag naar afgestudeerden op een gegeven moment worden waargemaakt. Of de CDHO dit ook actief volgt lijkt ons niet voor de hand te liggen aangezien er voldoende ander werk is te verrichten.

3 Volgende variant: wat te doen bij later aanvragen

Hierbij past wel een belangrijke aanvulling op grond van de vernieuwde regeling voor de macro-doelmatigheid. Het blijkt nu zo te zijn geworden dat in principe voor elke variant bij een aanvraag een eigen onderbouwing dient te worden ingediend. Dat was natuurlijk al zo in het geval de hogeschool twee of drie varianten tegelijkertijd bij de aanvraag voor een eigen nieuwe opleiding op het oog heeft. De onderbouwingen dienen namelijk als zodanig per variant plaats te vinden.

Maar er wordt hier bedoeld op het feit dat als voor een bepaalde variant de goedkeuring is verkregen en men wil als hogeschool ook na een of meer jaren met een andere variant starten, daarvoor gewoon weer een nieuwe en actuele aanvraag dient te worden ingediend. Het hebben verkregen van de goedkeuring van een variant impliceert in principe niet meer dat op elk moment daarna gewoon met alle overige varianten kan en mag worden gestart.

Hierbij dient overigens wel te worden aangetekend dat dit toch juist wel weer mag als in het CDHO-advies voor een bepaalde, aangevraagde variant(en) – dus niet voor alle varianten – niets wordt

vermeld over dat het advies tot die variant(en) wordt beperkt. Als er geen sprake is van een beperking, wordt daarmee aan de hogeschool de vrijheid gegeven dat later zonder de gang te maken naar de CDHO (en de NVAO en OCW) met de nog resterende varianten kan worden gestart, via een melding bij DUO. Maar het is volstrekt logisch dat de CDHO zich vandaag de dag in het advies normaal gesproken nadrukkelijk beperkt tot de aangevraagde variant(en) omdat er geen onderbouwing voor een andere is ingebracht en dus ook niet beoordeeld kan worden (en de CDHO doet het ook niet op eigen houtje).

Dit impliceert derhalve dat als met een variant van een nieuwe opleiding in 'jaar X' mag worden gestart – met die beperking in het advies vermeld, op basis van wat daarover in de wet staat – de CDHO bij een aanvraag door de hogeschool voor een andere variant om te kunnen starten in 'jaar X+n' gewoon daarmee aan de slag kan gaan via het beoordelen daarvan. Dat gebeurt vervolgens uiteraard op basis van weer recentere gegevens, van zoveel jaren ('n' dus) later.

Zo liggen duaal en voltijd dicht bij elkaar als het gaat om bepaalde doelgroepen en dan wordt deze situatie best interessant, net als bij deeltijd en bepaalde vormen van dualisering. Het kan best zo zijn dat er wordt geconstateerd dat de veranderingen op de arbeidsmarkt zodanig zijn dat eigenlijk met terugwerkende kracht een ander advies voor die eerdere variant voor de hand had gelegen. Maar binnen de wet- en regelgeving is een dergelijk besluit niet meer terug te draaien en zal men zich tot die nieuwe aanvraag dienen te beperken. Overigens gaan we er vanuit dat de betreffende hogeschool keurig alle actuele gegevens in de onderbouwing heeft meegenomen.

4 Her-accreditatie – beoordeling NVAO

Het is de NVAO die bij de aanvraag van een nieuwe opleiding kijkt naar allerlei zaken die met de kwaliteit ervan te maken hebben – in principe pas als de CDHO een advies aan OCW heeft opgesteld, om wellicht overbodig werk te voorkomen. Er wordt ook zeker wel gekeken naar de doelgroepen, mede in samenhang met de aangevraagde varianten.

Zoals al gezegd, latere varianten gaan gewoon door de gehele CDHO-molen, met alle planning, energie en kosten van dien. Overigens nu helder is geworden - daarvan gaan we dus uit - dat niet meer automatisch met nieuwe varianten mag worden gestart, ligt het voor de hand dat de CDHO een advies over deze nieuwe variant (en) uitbrengt aan OCW en de NVAO daarover informeert.

Het lijkt niet voor de hand te liggen dat de NVAO hierbij ook weer formeel moet worden ingeschakeld, gelet op het feit dat dit nu ook al niet gebeurt bij een extra variant die aldus wordt toegevoegd. De NVAO vermeldt op haar website dat die aanvulling wordt meegenomen bij de eerstvolgende her-accreditatie, dus bij de vernieuwing van de vorige accreditatie.

Dit klinkt mede ontzettend logisch gelet op het feit dat de CDHO wel alle aangevraagde varianten apart beoordeelt maar de NVAO ze gewoon weer 'op een hoop gooit'. Er wordt door de NVAO een oordeel geveld over de opleiding als geheel, mede kijkend naar de argumenten die passen bij criteria die vrijwel allemaal eenzelfde insteek kennen qua variant. De aanvrager moet dus wel de varianten vermelden, om te voorkomen dat ze niet in het besluit kunnen worden meegenomen. Dat gebeurt ook bij de her-accreditatie, de eerste keer zes jaren na de start van een nieuwe opleiding en van de daarbij in te zetten variant(en). Uit berichten blijkt overigens nog wel dat daarbij door het panel veelal de nadruk wordt gelegd op de voltijdse variant, maar het oordeel geldt voor de opleiding als geheel. Mocht toch blijken dat een andere variant onder de maat presteert, dan kan dit wel gevolgen hebben, bijvoorbeeld leidend tot een aanvullende beoordeling met een herstelperiode.

4 Doelmatigheid per variant... in een regio

Een situatie die we al een keer eerder hebben geschetst, is dat de macro-doelmatigheid voor opleidingen met eenzelfde naam en een gelijkwaardig profiel in een bepaalde regio (dus even los van de landelijke dekking, veelal voor de CDHO het uitgangspunt) kan worden beoordeeld per variant en ook als zodanig kan leiden tot een toekenning per aanbieder. Daarbij wordt bedoeld dat in een regio van een opleiding de voltijdse variant is te vinden bij hogeschool A en de deeltijdse bij hogeschool B, om een verdeling als voorbeeld te geven.

Dat kan de uitkomst zijn van een procedure waarbij de CDHO de aanvragen van beide hogescholen in samenhang beoordeelt en de varianten verdeelt (en dus werkt met de mogelijkheid om beperkingen op te leggen). Maar het is ook mogelijk dat een van de hogescholen een bepaalde variant verzorgt en dat de andere hogeschool daarmee niet kan en mag starten.

Natuurlijk kan er altijd tactisch worden gehandeld bijvoorbeeld dat een hogeschool alle varianten aanvraagt en toegekend krijgt, maar ze in de praktijk niet allemaal aanbiedt. OCW kan vervolgens ingrijpen, om een andere hogeschool juist in die regio een kans te geven om een aanvraag voor die 'slapende' variant in te dienen.

5 Stel... dat... elke variant apart helemaal door de molen moet

Misschien toch even 'brain-dromen', kijkend naar de nieuwe situatie en het steeds meer door de CDHO gaan focussen op het aanbod per variant – gebruikmakend van de wet waarin staat dat het advies tot varianten kan worden beperkt en van het verdwijnen van het automatisme om later gewoon als hogeschool met nieuwe varianten te mogen starten. Het is ook nog niet gebeurd dat een andere hogeschool puur en alleen voor een van die overblijvende varianten een aanvraag voor een nieuwe opleiding indient. Dat wordt ingegeven door het feit dat de NVAO alleen maar over de kwaliteit van 'de' opleiding een oordeel heeft en 'gedeeltelijke' opleidingen dus als zodanig 'tussen het wal en het schip vallen'.

Maar wat niet is... kan best komen. Stel dat er dan wel per variant en dus per doelgroep(en) wordt gekeken naar de doelmatigheid en de opties die er zijn voor het komen tot meer flexibiliteit. Bovendien hebben we de Ad en daarnaast het aanvullend bachelorprogramma - en deze kunnen beide hun eigen vormgeving hebben. Na een voltijdse Ad kan best in deeltijd de Bachelor worden behaald, of met een duale invulling.

Nog even: In de wet wordt aangegeven dat er formeel voltijdse, deeltijdse en duale opleidingen worden aangeboden en dus in voorkomend geval als zodanig moeten worden onderscheiden.

Hoe kan het er gaan uitzien, als dat mogelijk wordt:

- De aanvraag voor een nieuwe opleiding wordt nadrukkelijk per variant gedaan.
- Als er meerdere hogescholen zijn die een aanvraag doen voor een nieuwe opleiding en ook met meerdere varianten, worden de aanvragen in samenhang met elkaar beoordeeld en dan ook per variant.
- De CDHO doet over elke aanvraag van een hogeschool per variant een uitspraak.
- De NVAO kijkt vervolgens ook naar de varianten, dus in samenhang met elkaar als er meerdere varianten worden aangevraagd en laat dit ook in de beoordeling zien.
- OCW neemt vervolgens een besluit, dus voor de opleiding als zodanig en in voorkomend geval voor de onderliggende varianten.
- Een hogeschool moet binnen twee jaar starten, zoals nu ook het geval moet zijn binnen een bepaalde periode, met elk van de goedgekeurde varianten. Zo niet, dan kan vervolgens een andere hogeschool voor zo'n niet gestarte variant een aanvraag indienen, enzovoort.

6 Doelmatigheid en her-accreditatie door de NVAO: niet echt concreet in beeld...

Dan zijn we aangekomen bij dat interessante en relevante aspect van het aanbieden van bekostigde formele opleidingen, links en rechts vragen oproepend. Dat is dat bij een toets voor de nieuwe opleiding de CDHO nauwkeurig naar de macro-doelmatigheid ervan kijkt maar er als organisatie verder niet meer aan te pas komt als de opleiding eenmaal draait en moet gaan ontdekken of de zelf geformuleerde verwachtingen zullen worden waargemaakt.

Overigens moet daarbij ook nog worden opgemerkt dat eigenlijk elk type hbo-opleiding een eigen aanpak verdient als het gaat om de termijn waarop de eerste afgestudeerden kunnen worden afgeleverd vanaf de start ervan. Bij een Bachelor is dat dus een termijn van vier jaar, naar verwachting en normaal gesproken. Maar bijvoorbeeld het ROA kijkt in alle gevallen naar de voorspellingen over zeven jaren, ingegeven door het feit dat die gegevens worden gebruikt bij de studiekeuzebegeleiding en voor een hbo-bacheloropleiding ligt dat moment in havo-3 – en dan klopt de rekening: 3+4=7. Voor een Ad gaat het bij de havisten echter om een termijn van vijf jaren en met de huidige dynamiek in de arbeidsmarkt kan dit alles een behoorlijk verschil maken. Maar goed, dat is voer voor een volgende discussie, in de wetenschap dat er ook andere voorspellingen nodig zijn, bijvoorbeeld als een Ad'er de keuze heeft uit gaan werken en doorgaan voor de Bachelor.

Maar het is dus zo dat bij de her-accreditatie door de NVAO in principe niet breed wordt ingezoomd op de doelmatigheid van de opleiding – al zou dat best interessant kunnen zijn omdat dit gebeurt in clusters van opleidingen. Men kijkt niet naar wat er zoal bij de start of misschien recenter voor

varianten is aangedragen en hoe de situatie nu is, mogelijk gebaseerd op analyses die de hbo-opleiding zelf uitvoert.

Anders gezegd: Stel dat de CDHO de doelmatigheid weer zou mogen beoordelen, valt het advies dan opnieuw positief uit voor alle betrokken opleidingen? Het argument dat bijv. hbo-bachelorstudenten vrijwel allemaal aan de bak komen, is niet altijd valide. Er zijn veel uitwijkmogelijkheden (denk aan wat het ROA aangeeft), de afgestudeerden kunnen ook starten op een Ad-niveau, er moet wellicht veel worden bijgeschoold (als men maar op hbo-niveau een diploma heeft behaald), de baan is minder relevant gelet op het bachelorprofiel en zo kan er nog meer spelen.

Nu is het zo dat er diverse hogescholen zijn die periodiek hun eigen arbeidsmarktonderzoek doen, op basis daarvan goed weten waar afgestudeerden terechtkomen en vervolgens in voorkomend geval zorgen voor aanpassingen binnen het programma. Ze houden dus hun eigen doelmatigheid in de gaten. Private aanbieders doen dat uiteraard altijd, om zo hun marktaandeel te kunnen behouden of te vergroten, en dat is hartstikke logisch.

De situatie op de arbeidsmarkt is nu zodanig dat veel afgestudeerden gewoon een baan kunnen vinden, ook als ze onderweg tijdens de studie merken dat eerdere verwachtingen op basis van de opties voor een baan toch wat moeten worden getemperd. Het zou handig zijn, zo werd eerder in een wat lastiger tijd door studentenorganisaties en werkvelddeskundigen aangegeven, om dan meteen een andere (afstudeer)richting te kunnen inslaan. Dat is nog steeds een lastig probleem, het snel kunnen vormgeven van een ommezwaai, al lijkt met de verdere invoering van de Ad-opleiding voor veel twijfelende jongeren meer flexibiliteit in dat opzicht te zijn ingebouwd. Die organisaties hebben er toen voor gepleit bij de overheid om een systeem te gebruiken waarmee opleidingen die al een behoorlijke tijd meegaan, gedwongen kunnen worden om aan te tonen dat er nog steeds sprake is van een voldoende macro-doelmatigheid. Die hartenkreet is dus door de lage werkloosheid van hbo'ers (voorlopig?) uit beeld verdwenen maar het lijkt in ieder geval een beter scenario dan dat de overheid kan vaststellen dat er opleidingen moeten inkrimpen of helemaal verdwijnen, landelijk gezien.

7 Toch maar even een voorstel... om de dynamiek te tackelen

Wat in dit kader zonder meer als interessante toevoeging aan het nieuw ingevoerde beoordelingskader van de CDHO moet worden beschouwd, is dat hogescholen (en universiteiten) hun voornemens bekend moeten maken en dat twee keer per jaar daarvan een overzicht op de website verschijnt. Maar tevens moeten ze in de formele aanvraag aangeven in hoeverre en in welke mate ze met elkaar hebben overleg en afgestemd als ze met dezelfde nieuwe opleidingen en varianten willen gaan starten. Zo kan de CDHO onder meer zien van welke argumenten en bronnen gebruik wordt gemaakt en of ze al zelf aan een vorm van landelijke regulering doen.

Maar ook dan is het nog steeds een vorm van het maken van een momentopname, gelet op de verwachtingen die de aanvragers en dus ook de CDHO hebben van wat de arbeidsmarkt nodig heeft over een aantal jaren na de start.

Tevens is het nog maar de vraag of de betrokken instellingen in de loop der tijd juist met het oog op de landelijke doelmatigheid met elkaar gaan en blijven overleggen. Ze kunnen allemaal individueel met andere varianten starten en dan is een landelijke vergelijking door de CDHO erg lastig. Ook kan een opleiding gaan werken met allerlei afstudeerrichtingen, ook in combinatie met nieuwe vormgevingen, mede omdat er geen dwingende formele definities van varianten en dergelijke richtingen bestaan. Ook met werkplekleren (gedualiseerd en dus buiten de doelmatigheid vallend), het gebruiken van leeruitkomsten en allerlei minoren kan veel worden gedaan.

Dus misschien, als het mag, alhier toch een voorzichtige voorzet met betrekking tot een wat andere aanpak. Het kan een beetje provocatief zijn, maar dat is op zich niet erg, denken we.

Nieuwe opleiding (bekostigd)

- Bij een aanvraag voor een nieuwe opleiding (bekostigd) velt de CDHO een oordeel, per variant.
- Als een variant pas in een later stadium wordt aangevraagd, wordt dus ook weer een eigen oordeel gegeven, uitmondend in een advies aan OCW.
- In principe geeft de NVAO een oordeel over de varianten die bij de eerste aanvraag voor een nieuwe opleiding worden ingediend.

- Als een bepaalde variant vervolgens in een later stadium wordt aangevraagd, velt de CDHO daarover een formeel oordeel, maar geeft daarbij aan wat nieuwe aspecten voor de doelmatigheid zijn die daarbij naar boven zijn gekomen, mede gekoppeld aan de aangedragen doelgroepen en de daarvoor te gebruiken vormgeving.
- De NVAO laat vervolgens ook haar licht schijnen over deze aanvraag, maar puur met een marginale aanpak als het gaat om de zaken die de CDHO specifiek heeft aangedragen. Dat gebeurt in alle situaties, ook als de her-accreditatie reeds 'binnen handbereik' is. Daarmee wordt voorkomen dat met een variant wordt gestart en kort erna al op basis van de her-accreditatie moet worden besloten ermee te stoppen (en studenten te duperen).
- Bij de eerstvolgende her-accreditatie kijkt de NVAO sowieso naar de opleiding als geheel, dus naar alle varianten.
- Maar tevens overlegt daarbij de opleiding een rapportje (beperkt, met een nog te ontwerpen format) waarin wordt aangegeven per variant wat er ten aanzien van de aanvraag, zes jaren daarvoor, is veranderd als het gaat om de onderbouwing van de macrodoelmatigheid.
- De aanpassingen die als gevolg daarvan zijn doorgevoerd, worden meegenomen door het NVAO-panel.
- Dit rapportje kan door een specifiek panel met experts op het gebied van de arbeidsmarktontwikkelingen globaal worden beoordeeld. Dit kan leiden tot aanbevelingen aan de opleiding om op basis daarvan mogelijk naar aanpassingen te zoeken. De experts kunnen komen vanuit het (landelijke) UWV, het ROA en bijvoorbeeld het CBS.

Nieuwe opleiding (privaat)

- Private formele opleidingen worden niet door de CHDO beoordeeld op de macrodoelmatigheid omdat de risico's bij de instelling zelf liggen. Maar de gang naar de NVAO moet wel worden gemaakt en daarbij dienen de beoogde varianten te worden aangegeven.
- In de beoordeling door de NVAO moeten ook o.a. de afstudeerrichtingen worden meegenomen omdat daarmee naar de markt wordt gecommuniceerd. Overigens dient daarbij altijd de formele opleiding worden vermeld, net zoals dat in het RIO staat. In het verlengde daarvan moet de private hogeschool ook nieuwe varianten in dit register laten opnemen.
- Daarmee ligt het voor de hand dat hierover de NVAO wordt geïnformeerd. Er wordt dan, net als bij de bekostigde opleidingen, een marginale toetsing uitgevoerd, op basis van het daarmee aanboren van een nieuwe doelgroep.
- Daaraan is geen consequentie verbonden, maar het kan betekenen dat de NVAO aangeeft bij de eerstvolgende her-accreditatie specifiek op bepaalde aspecten in te zullen gaan.

Bestaande opleiding (bekostigd)

- In principe geldt hiervoor hetzelfde als voor de nieuwe opleidingen, zoals hierboven gemeld.
- Het verschil is evenwel dat de beoordeling van de macrodoelmatigheid te ver in het verleden heeft plaatsgevonden om nog zinvol te kunnen gebruiken. Bovendien zijn er opleidingen die eigenlijk nooit als zodanig zijn beoordeeld, gelet hun lange historie binnen het hbo.
- In dat geval kan bij de eerstvolgende her-accreditatie, net als bij de nieuwe opleiding, aan de opleiding worden gevraagd, een beperkt rapportje op te leveren over de macrodoelmatigheid zoals men die zelf zou willen beschrijven, met een vorm van onderbouwing. Hiervoor is een landelijk format te maken.
- Dit rapportje wordt ook door dat onafhankelijk groepje experts beoordeeld, leidend tot mogelijke adviezen aan het management van de opleiding. Dit is op zichzelf als zodanig een eenmalige actie. Daarbij kan het ook binnen een visitatiegroep, dus met meerdere hogescholen, plaatsvinden.
- Bij de eerstvolgende her-accreditatie wordt de aanpak gevolgd zoals dit geldt voor de nieuwe opleidingen.
- Uiteraard wordt ook hierbij de NVAO, dus het panel, op de hoogte gehouden.

Bestaande opleiding (privaat)

- Hierbij kan worden verwezen naar hetgeen hierboven wordt gesteld voor de nieuwe opleidingen als deze privaot worden aangeboden. De NVAO zorgt voor een her-accreditatie en neemt daarbij alle varianten die worden gebruikt, mee.

- Als de private aanbieder start met een nieuwe variant, wordt daarover de NVAO geïnformeerd. Men kijkt dan, met een marginale toetsing, naar de verstrekte informatie en dan specifiek naar de doelgroep die met de variant wordt beoogd om te bedienen.
- Ook hierbij kan het inhouden dat de NVAO aangeeft op bepaalde zaken te zullen ingaan bij de eerstvolgende her-accreditatie.

8 En dan nog wat...

Hetgeen hierboven staat, klinkt het allemaal erg ambitieus. Ook zal door critici worden gesteld dat het allemaal extra werk gaat opleveren. Maar het is eigenlijk niet meer dan logisch dat alle onderliggende informatie normaal gesproken toch al wordt vergaard door een instelling, om daarmee te zien wat het beste beleid voor een opleiding is. Ook zal het meer transparantie opleveren als het gaat om het geheel aan opleidingen en vooral varianten.

De wijze waarop de NVAO in ons voorstel wordt ingeschakeld, los van de (her-)accreditatie, doet denken aan wat in andere landen toch al gebeurt nl. dat men ook een vorm van adviesrol kan vervullen. Tussentijds een variant starten, met feedback van experts, kan worden gebruikt om goed in beeld te krijgen wat de gevolgen kunnen zijn. Er wordt nu bijvoorbeeld al gezegd dat bepaalde deeltijdse en duale varianten in de voorbereiding gigantisch veel steun vanuit het werkveld krijgen maar als puntje bij paaltje komt de inschrijving sterk tegenvalt. Papier is geduldig...

Een situatie die nu niet echt van de grond komt, is het bezien van de doelmatigheid van het aanvullend bachelorprogramma. Iemand die de Ad heeft gedaan, kan aan het werk gaan, maar mogelijk is het aantrekkelijker om toch de Bachelor te gaan behalen. Dan zou dit moeten kunnen worden afgemeten aan de relevantie van het aanvullend programma – als dat zou kunnen als een afstudeerrichting binnen de bacheloropleiding. Maar hoe meet men dit en wanneer, zodanig dat het een actueel gegeven is? De doelmatigheid van de vierjarige route kan best duidelijk anders zijn. Ook dit is een punt dat zou moeten kunnen worden uitgewerkt, als het aanvullend bachelorprogramma een eigen status krijgt, wellicht.

9 Tot slot

Er is in het verleden een aantal keren door de VH en bepaalde hogescholen ervoor gepleit om de CDHO op afstand te zetten of misschien zelfs maar gewoon op te heffen. De instellingen zouden zelf best moeten kunnen inschatten of een nieuwe opleiding nodig is en deze past binnen het eigen profiel. Tevens zou men, ook al gaat het om overheidsgeld gaan, willen bepalen of binnen een bepaald businessmodel kan worden gestart met nieuwe varianten, om daarmee nieuwe studenten te kunnen binnenhalen. Dat past vooral bij het hebben van een 'instellingsaccreditatie' en een vorm van 'degree awarding power', dus door zelf garant te staan voor het niveau en de kwaliteit.

Alles bij elkaar kan worden gesteld dat het laatste woord hierover nog niet is gezegd. Het houdt namelijk ook in dat nadrukkelijk dient te worden gekeken naar het 'gelijke speelveld', om de competitie aan te gaan met de private aanbieders. Bij de beoordeling door de CDHO is nog niet echt helder hoe deze private instellingen zich opstellen bij allerlei spin-offs van formele opleidingen en daarbij te gebruiken prijsstellingen. Maar goed, de 'toekomstverkenningen' zullen wellicht ook ten aanzien van deze opties uitkomst gaan bieden...